

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 18/2000

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na mocy przepisów art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70) i art. 55 ust. 1 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 8, poz. 350), podstawę wynagrodzenia prokuratora w pierwszym kwartale 1992 r., może stanowić przeciętne, miesięczne wynagrodzenie bez wypłat z zysku w sferze produkcji materialnej w gospodarce narodowej, łącznie z podatkiem dochodowym od osób fizycznych, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Obwieszczeniu z dnia 14 maja 1992 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sferze produkcji materialnej w gospodarce narodowej w pierwszym kwartale 1992 r. (M. P. Nr 13, poz. 100)?”

III ZP 19/2000

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy emeryci i renciści, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450 ze zm.) byli – na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 tej ustawy – uprawnieni do nabycia prawa do

wzrostów lub dodatków z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, jednakże nie składali wniosków o przyznanie tych świadczeń i ich nie pobierali – mają prawo do zrekompensowania utraty tych wzrostów na podstawie art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 1997 r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent (Dz. U. Nr 30, poz. 164 ze zm.)?”

III ZP 20/2000

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prawo do nieodpłatnego nabycia akcji komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego przysługujące uprawnionemu pracownikowi w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 ze zm.) może być zrealizowane przez jego spadkobierców?”

III ZP 21/2000

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec sędziów, w tym prezesów i wiceprezesów sądów, mogą być prowadzone postępowania sprawdzające określone w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95)?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 19/99 – z dnia 8 czerwca 2000 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku:

„Czy pracownicy stacji sanitarno-epidemiologicznych byli do dnia 31 grudnia 1998 r. pracownikami urzędów terenowych organów rządowej administracji specjalnej i jednostek organizacyjnych wchodzących w skład rządowej administracji ogólnej, wykonujących zadania i kompetencje, które z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się zadaniami i kompetencjami służb, inspekcji i straży działających pod zwierzchnictwem wojewody lub starosty albo urzędów wojewódzkich, marszałkowskich lub starostw powiatowych, o których mowa w art. 54 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z późn. zm.) czy też miał do nich zastosowanie art. 55 ust. 1 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III ZP 11/2000 – z dnia 8 czerwca 2000 r. w składzie 5 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Pozostawienie bez rozpoznania na podstawie art. 64 k.p.a. podania o wszczęcie postępowania nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

III ZP 14/2000 – z dnia 8 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów

na pytanie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy składka jednorazowa zapłacona do 1 lipca 1997 r., tj. do momentu nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.) przez pracodawcę jako ubezpieczającego Towarzystwu Ubezpieczeń Na Życie z tytułu zawartej na rzecz ubezpieczonego pracownika umowy Ubezpieczenia Inwestycyjnego podlegała wliczeniu do podstawy wymiaru składek, czy też podlegała wyłączeniu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III ZP 15/2000 – z dnia 30 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odmawiająca umorzenia w całości lub w części należności z tytułu składek, podlega merytorycznej kontroli sądu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 31/2000

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do zażądania uzasadnienia orzeczenia sądu pierwszej instancji (art. 517 w zw. z art. 357 § 1 k.p.c.) jest orzeczeniem kończącym postępowanie, jeżeli wniosek ten został złożony po terminie z art. 369 § 2 k.p.c.?”

III CZP 32/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy i jaki przysługuje środek odwoławczy na zamknięcie księgi wieczystej (§ 36 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece – Dz. U. Nr 29, poz. 128 z późn. zm.)?”

III CZP 33/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteka ustawowa przewidziana w art. 34 § 1 ustawy z

dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926) powstaje również na nieruchomościach objętych wspólnością ustawową podatnika i jego małżonka, a w razie odpowiedzi twierdzącej – czy w celu ujawnienia takiej hipoteki w księdze wieczystej niezbędne jest uzyskanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi podatnika?”

III CZP 34/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie wszczętej na skutek skargi na czynności komornika, podlegającej wpisowi w stałej wysokości, można odrzucić, bez wezwania do uiszczenia opłaty, wniesione przez radcę prawnego zażalenie na postanowienie sądu, jeżeli od tego środka odwoławczego pobiera się ułamkową część wpisu stałego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 13/2000 – z dnia 7 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Zmiana statutu przez bank w formie spółki akcyjnej, polegająca na rozszerzeniu zakresu wykonywanych czynności bankowych, nie stanowi zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki w rozumieniu art. 409 k.h.

III CZP 21/2000 – z dnia 7 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

I. Konkurencyjna wobec Warszawskiej Spółdzielni Handlowej „Fala” działalność gospodarcza prowadzona przez osobę zamierzającą wstąpić do tej Spółdzielni lub przez jej małżonka może stanowić podstawę – w świetle postanowień statutu Spółdzielni – wykluczającą możliwość nabycia członkostwa w tej Spółdzielni.

II. Nie pozostają w sprzeczności z przepisami prawa postanowienia statutu Warszawskiej Spółdzielni Handlowej „Fala” stwierdzające, że ustanowiony w art. 56 § 3 prawa spółdzielczego zakaz obejmuje także małżonków członków rady i zarządu.

III. Postanowienia statutu spółdzielni stwierdzające, że w skład rady i zarządu nie mogą wchodzić przedstawiciele zarządu związków zawodowych działających w tej spółdzielni są sprzeczne z przepisami prawa.

III CZP 16/2000 – z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

Komornik, prowadząc egzekucję na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego akt notarialny, w którym sprzedawca nieruchomości poddał się egzekucji co do jej wydania, ma obowiązek usunąć z tej nieruchomości także małżonka sprzedawcy reprezentującego jego prawa.

III CZP 12/2000 – z dnia 27 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie

Przysługiwanie rodzicom małoletniego dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, nie oznacza posiadania przez dziecko tytułu prawnego do zajmowania tego lokalu (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach

mieszkaniowych – tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.).

III CZP 17/2000 – z dnia 27 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

W razie stwierdzenia przez sąd nieważności umowy o ustanowieniu użytkowania wieczystego na nieruchomości Skarbu Państwa z powodu nieważności decyzji administracyjnej poprzedzającej zawarcie tej umowy – wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości w brzmieniu obowiązującym do 5 grudnia 1990 r. – odpowiedzialność Skarbu Państwa wobec kontrahenta umowy za szkodę polegającą na poniesieniu kosztów zawarcia tej umowy kształtuje się na podstawie art. 160 k.p.a.

III CZP 15/2000 – z dnia 28 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

W sprawie z powództwa rozwiedzionego małżonka, który zachował uprawnienie do osobnej kwatery stałej na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 ze zm.), o eksmisję jego współmałżonka z tej kwatery, stosuje się odpowiednio art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.).

III CZP 19/2000 – z dnia 29 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

W sprawach o orzeczenie przepadku świadczenia na rzecz

Skarbu Państwa na podstawie art. 412 k.c. Skarb Państwa reprezentuje Minister właściwy do spraw finansów publicznych (podległe mu jednostki organizacyjne).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CZ 229/99 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2000 r.

Sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci zawartego w wyroku rozwodowym orzeczenia o nakazaniu eksmisji z lokalu mieszkalnego jest sprawą o roszczenie majątkowe (art. 393³ in fine k.p.c.).

II CKN 702/98 – wyrok z dnia 27 stycznia 2000 r.

Jeżeli dłużnik, który otrzymał pisemne zawiadomienie o przelewie pochodzące od zbywcy, spełnił świadczenie do rąk nabywcy wierzytelności, jego zobowiązanie wygasa, choćby umowa przelewu była nieważna lub pozbawiona skutków prawnych – chyba że w chwili spełnienia świadczenia wiedział on o jej nieważności lub nieskuteczności.

I CKN 372/98 – postanowienie z dnia 7 lutego 2000 r.

Nie jest dopuszczalne rozstrzygnięcie o uznaniu orzeczenia sądu zagranicznego na podstawie klauzuli z art. 1146 pkt 5 k.p.c. zamiast na podstawie wiążącej Polskę konwencji międzynarodowej.

I CKN 949/99 – wyrok z dnia 7 lutego 2000 r.

Źródłem uprawnienia leasingobiorcy do władania rzeczą po

wygaśnięciu (zakończeniu) umowy leasingu finansowego z opcją zakupu, może być jedynie postanowienie zawarte w takiej umowie.

I CKN 416/98 – postanowienie z dnia 8 lutego 2000 r.

Decyzja właściwego organu o likwidacji fundacji nie powoduje utraty przez fundację osobowości prawnej. Stanowi ona jedynie przesłankę wszczęcia postępowania likwidacyjnego.

II CKN 725/98 – wyrok z dnia 10 lutego 2000 r.

1) Zasądzenie odszkodowania według cen z daty wyrokowania może uzasadniać przyznanie odsetek dopiero od tej daty.

2) Przewidziana w art. 363 § 2 k.c. zasada nie wyklucza ustalenia w danym wypadku odszkodowania według cen z daty, w której powinno ono być spełnione, i zasądzenia go z odsetkami od tej daty.

I CZ 242/99 – postanowienie z dnia 15 lutego 2000 r.

Sprawa z powództwa przedsiębiorcy, wynikająca z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, przeciwko ubezpieczycielowi, o odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC przedsiębiorcy, który wyrządził powodowi szkodę, jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 393 pkt 1 i art. 479¹ § 1 k.p.c.

III CKN 1077/99 – postanowienie z dnia 15 lutego 2000 r.

W razie nadania przesyłki opłaconego pisma procesowego drogą pocztową datą uiszczenia tej opłaty nie jest data skasowania znaku opłaty sądowej lecz data nadania przesyłki.

I CKN 1259/99 – postanowienie z dnia 1 marca 2000 r.

Do doręczenia pisma procesowego dla radcy prawnego prowadzącego kancelarię ma zastosowanie art. 138 § 2 k.p.c.

IV CZ 21/2000 – postanowienie z dnia 10 marca 2000 r.

Na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie udzielenia współużytkownikowi wieczystemu uprawnienia do przekształcenia współużytkowania wieczystego we współwłasność kasacja przysługuje.

I CKN 1325/99 – postanowienie z dnia 15 marca 2000 r.

Sprawa, której przedmiotem jest roszczenie potencjalnego nabywcy towaru w stosunku do producenta lub sprzedawcy, powstałe w związku z promocją towaru, jest „sprawą o ochronę konsumentów” w rozumieniu art. 61 § 1 k.p.c.

III CZ 46/2000 – postanowienie z dnia 23 marca 2000 r.

Podstawa faktyczna dochodzonego przez powoda roszczenia decyduje o tym czy sprawa jest o naruszenie posiadania (art. 393 pkt 4 k.p.c.).

III CKN 608/98 – wyrok z dnia 27 marca 2000 r.

Po spełnieniu przez kontrahenta gminy świadczeń z umowy wzajemnej powoływanie się tej jednostki samorządu terytorialnego na brak kontrasygnaty skarbnika jako przyczyny odmowy zapłaty jest bezskuteczne.

III CKN 629/98 – wyrok z dnia 27 marca 2000 r.

Treść art. 651 k.c. nie daje podstaw do nałożenia na wykonawcę obowiązku dokonywania w każdym przypadku

szczegółowego sprawdzenia dostarczonego projektu w celu wykrycia jego ewentualnych wad.

II CKN 749/98 – wyrok z dnia 31 marca 2000 r.

1. Zastosowanie klauzuli generalnej (art. 5 k.c.) nie może rozstrzygać o wyniku wykładni normy prawa materialnego określającej treść prawa podmiotowego.

2. Posłużenie się zarzutem nadużycia prawa przewidzianego w art. 5 k.c. wymaga uprzedniego przesądzenia o treści prawa podmiotowego, z którego określony podmiot czyni użytek podlegający dopiero ocenie na podstawie art. 5 k.c.

V CKN 1108/2000 – postanowienie z dnia 31 marca 2000 r.

Na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na zarządzenie o zwrocie wniosku o wpis do rejestru zastawów, kasacja nie przysługuje.

I CKN 1447/98 – postanowienie z dnia 3 kwietnia 2000 r.

Przewidziany w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 604) termin do przedstawienia sądowi danych wymaganych przy zgłoszeniu o wpis partii politycznej do ewidencji jest terminem zawitym (prekluzyjnym) prawa materialnego.

V CKN 4/2000 – wyrok z dnia 4 kwietnia 2000 r.

Nie jest skuteczne „uzupełnienie” kasacji po upływie terminu do jej wniesienia przez zmianę przytoczonej poprzednio podstawy. Zmiana taka nie może być uznana za sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej.

V CKN 6/2000 – wyrok z dnia 4 kwietnia 2000 r.

Zgoda na pokrycie w ramach ceny samochodu niespłaconej części kredytu obciążającego jego poprzedniego właściciela wyłącza możliwość skutecznego powołania się na to, że świadczenie to było nienależne lub doszło w inny sposób do bezpodstawnego wzbogacenia.

II CKN 285/2000 – postanowienie z dnia 6 kwietnia 2000 r.

Dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa adwokata przeciwko izbie adwokackiej o ustalenie nieistnienia należności z tytułu składek członkowskich, wynikających z przynależności do samorządu adwokackiego.

V CKN 13/2000 – wyrok z dnia 10 kwietnia 2000 r.

Zasadność naruszenia art. 814 § 2 k.c. uwarunkowana jest wykazaniem, że w świetle przepisów k.c. o zawarciu umowy ubezpieczenia, zakład ubezpieczeń ponosił odpowiedzialność jeszcze przed zapłaceniem składki.

V CKN 17/2000 – wyrok z dnia 10 kwietnia 2000 r.

Wykazanie, że sąd drugiej instancji naruszył art. 233 § 1 k.p.c. oraz że mogło to mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być zastąpione odmienną interpretacją strony co do dowodów zebranych w sprawie, jeśli równocześnie nie wykaże się, iż ocena przyjęta przez sąd drugiej instancji za podstawę rozstrzygnięcia, przekracza granicę swobodnej oceny dowodów.

III CKN 237/2000 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2000 r.

1. Zgodnie z treścią art. 224 § 1 k.p.c. stan sprawy dostatecznie wyjaśnionej należy oceniać z uwzględnieniem zasad procesowych, mając przede wszystkim na uwadze, czy strony mogły w pełni skorzystać z uprawnień procesowych służących wykazaniu podnoszonych okoliczności.

2. Przystąpienie do ugody w postępowaniu rozgraniczeniowym jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym (art. 36 § 2 k.r.o.).

IV CKN 2/2000 – postanowienie z dnia 12 kwietnia 2000 r.

O zastosowaniu terminu przewidzianego w art. 407 k.p.c. decyduje data faktycznego dowiedzenia się przez stronę (jej pełnomocnika) o wydaniu wyroku, a nie dzień, w którym mogła się ona dowiedzieć przy zachowaniu należytej staranności.

III CKN 812/98 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2000 r.

W postępowaniu apelacyjnym ani sam apelujący, ani sąd odwoławczy nie są związani treścią zarzutów apelacyjnych. Skarżący może więc zmienić zarzuty podniesione w pisemnej apelacji, a także sformułować nowe, byle tylko mieściły się one w granicach zaskarżenia apelacyjnego.

II CKN 923/98 – postanowienie z dnia 19 kwietnia 2000 r.

Jeżeli w sprawie o podział majątku wspólnego na skutek rewizji nadzwyczajnej (obecnie wznowienia postępowania) uchylone zostało prawomocne orzeczenie, w którym zawarto m. in. rozstrzygnięcie o spłatach i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania, a zobowiązany uiścił spłaty w okresie prawomocności orzeczenia, spłaty te powinny być uwzględnione przy ponownym

rozpoznaniu sprawy po uchyleniu prawomocnego orzeczenia.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 23/2000

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 51 k.k.w. może mieć zastosowanie do grzywny orzeczonej prawomocnym wyrokiem wydanym przed 1 września 1998 r., a przekraczającej kwotę 500 złotych?”

I KZP 24/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy sąd rozpoznając w trybie art. 148 i n. k.k.s. wnioszek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności może na podstawie art. 345 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. przekazać sprawę finansowemu organowi dochodzenia w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego?”

2. Czy warunki, które musi spełnić sprawca dobrowolnie poddający się odpowiedzialności, wymienione w art. 17 § 1 ust. 1-4 i powtórzone w art. 143 § 1 i 2 Kodeksu karnego skarbowego oraz te określone w art. 196 § 1 ustawy karnej skarbowej (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 3 lipca 1998 r. – Dz. U. Nr 108, poz. 682) mają charakter materialnoprawny, czy procesowy?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 5/2000 - z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu

Korzystanie przez sprawcę przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów nie wyłącza ani nakazu orzeczenia obowiązku naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.), ani możliwości orzeczenia – zamiast tego obowiązku – nawiązki określonej w art. 46 § 2 k.k.

i postanowiono odmówić udzielenia odpowiedzi na pytanie:

„Czy przy określeniu wysokości nawiązki określonej w art. 46 § 2 k.k. mają zastosowanie tylko zasady prawa cywilnego, czy też zasady określone w rozdziale VI Kodeksu karnego?”

I KZP 13/2000 - z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy uprawnioną z racji brzmienia przepisu art. 10 ust. 2 in fine Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), pozostającego w związku z art. 8 ust. 2 tejże ustawy, jest taka interpretacja przepisu art. 7 ustawy z dnia 10 września 1999 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931) przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy, zgodnie z którą organ sądowy nie jest właściwym do rozpoznania odwołania skierowanego do Głównego Urzędu Ceł przeciwko orzeczeniu karnemu wydanemu przez Urząd Celny pod rządami ustawy karnej skarbowej w sprawie o przestępstwo skarbowe, a nie rozpoznanemu przez ten Główny Urząd przed dniem 17 października 1999 r.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 14/2000 - z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku

Zasądzenie kosztów procesu od oskarżyciela prywatnego w razie umorzenia postępowania (art. 632 ust. 1 k.p.k.) nie jest obligatoryjne. Decyzja sądu w tym przedmiocie zależna jest od podstawy umorzenia postępowania oraz tych okoliczności sprawy, które spowodowały powstanie kosztów.

I KZP 15/2000 - z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Akademia Spraw Wewnętrznych nie była instytucją centralną Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne (tekst jedn.: Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 z późn. zm.).

I KZP 16/2000 - z dnia 20 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Użyte w art. 161 § 3 k.k.w. określenie „nie rozpoznaje się” wniosku skazanego lub jego obrońcy o warunkowe zwolnienie oznacza, że do czasu upływu terminu bądź okresu wymienionego w tym przepisie, sąd nie podejmuje żadnej decyzji w sprawie.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KKN 231/98 – wyrok z dnia 8 marca 2000 r.

Spowodowanie skutku może być tylko wtedy obiektywnie przypisane sprawcy (co stwarza podstawę wyjściową do ustalenia realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego, określonego w art. 145 § 2 d.k.k.), gdy urzeczywistnia się w nim niebezpieczeństwo, któremu zapobiec miałyby przestrzeganie naruszonego obowiązku ostrożności.

V KZ 23/2000 – postanowienie z dnia 22 marca 2000 r.

Wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia sądu odwoławczego, wydanego na skutek odwołania (z wyjątkiem orzeczeń wymienionych w art. 426 § 3 k.p.k.), nie wywołuje żadnych skutków prawnych, a zwłaszcza nie obliguje sądu do podjęcia jakichkolwiek czynności procesowych. Brak w szczególności podstawy prawnej do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia omawianego środka odwoławczego w trybie określonym w art. 429 § 1 k.p.k. przez prezesa sądu odwoławczego (albo przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego sądu odwoławczego). Przytoczony przepis zawiera wyraźną dyspozycję w tym względzie, adresową do odpowiednich organów sądu pierwszej instancji.

III KZ 9/2000 – postanowienie z dnia 30 marca 2000 r.

Niepowiadomienie pokrzywdzonego, jako żalącego się, o terminie posiedzenia sądu, na którym zażalenie ma być rozpoznane, stanowi rażące naruszenie prawa procesowego, ale nie może być uznane za podstawę stwierdzenia nieważności wydanego na tym posiedzeniu orzeczenia sądu jako przyczyna określona w art. 101 § 1 pkt 8 k.p.k.

III KZ 52/2000 – postanowienie z dnia 10 maja 2000 r.

Określenie należności świadka, biegłego lub tłumacza, wyłożonych przez Skarb Państwa tymczasowo (art. 619 § 1 k.p.k.) wtedy gdy wydatki te są związane z wykonanymi na podstawie art. 329 § 1 k.p.k. „czynnościami sądowymi w postępowaniu przygotowawczym”, należy do właściwości sądu (lub jego prezesa).

II KO 90/2000 – postanowienie z dnia 10 maja 2000 r.

Względy natury technicznej, utrudniające rozpoczęcie rozprawy i prowadzenie postępowania, nie uzasadniają przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu.

I KZP 7/2000 – postanowienie z dnia 17 maja 2000 r.

W trybie przewidzianym w art. 387 k.p.k. dopuszczalne jest tylko wydanie wyroku skazującego, a nie wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne.

I KZP 12/2000 – postanowienie z dnia 17 maja 2000 r.

Orzeczenie grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. jest niedopuszczalne wówczas, gdy zaistniały podstawy do jej wymierzenia określone w art. 33 § 2 k.k. albo w sankcji przepisu typizującego przestępstwo przewidziana jest kumulatywna kara grzywny.

IV KZ 41/2000 – postanowienie z dnia 22 maja 2000 r.

Złożenie przez prokuratora na podstawie art. 524 § 1 k.p.k. wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, ograniczonego tylko do jednego spośród współoskarżonych, otwiera drogę do wniesienia kasacji jedynie w stosunku do tego oskarżonego.

II KZ 59/2000 – postanowienie z dnia 1 czerwca 2000 r.

Upływ terminu tymczasowego aresztowania, określonego w postanowieniu sądu, nie dezaktualizuje potrzeby kontroli odwoławczej tego postanowienia, co dotyczy także sytuacji, w której podstawą dalszego pozbawienia wolności podejrzanego (oskarżonego), jest już inna decyzja procesowa.